

ZVONIMIR ZAGODA (Oroslavje, 22. veljače 1941.) završio je Školu primijenjene umjetnosti u Zagrebu 1960. godine. Tijekom školovanja predavali su mu istaknuti likovni pedagozi i vrsni umjetnici, između ostalih: Laura-Zlata Mizner, Milan Fizi, Vladimir Sušić i Antun Motika. Diplomirao je na Višoj pedagoškoj školi, likovni smjer, u klasi profesora Mladenove Veže, Josipa Poljana i Pavla Gavrančića. Godine 1961.-62. upisuje Višu filmsku školu gdje su mu predavači poznati kulturni djelatnici i klasci hrvatske kinematografije: Ivo Hergesić, Rudolf Sremac, Branko Belan, Fedor Hanžeković, Milan Prelog, Ivo Frangeš, Marijan Matković, Duško Vukotić i dr. Od godine 1968. zaposlen

je na fotografском odjeku Škole za primijenjenu umjetnost i dizajn u Zagrebu gdje odgaja i prenosi znanja budućim generacijama dugi niz godina sve do umirovljenja 2006. godine. Član je ULUPUH-a i LIKUM-a. U mirovini, uz fotografiju bavi se slikanjem.

SAMOSTALNE IZLOŽBE:

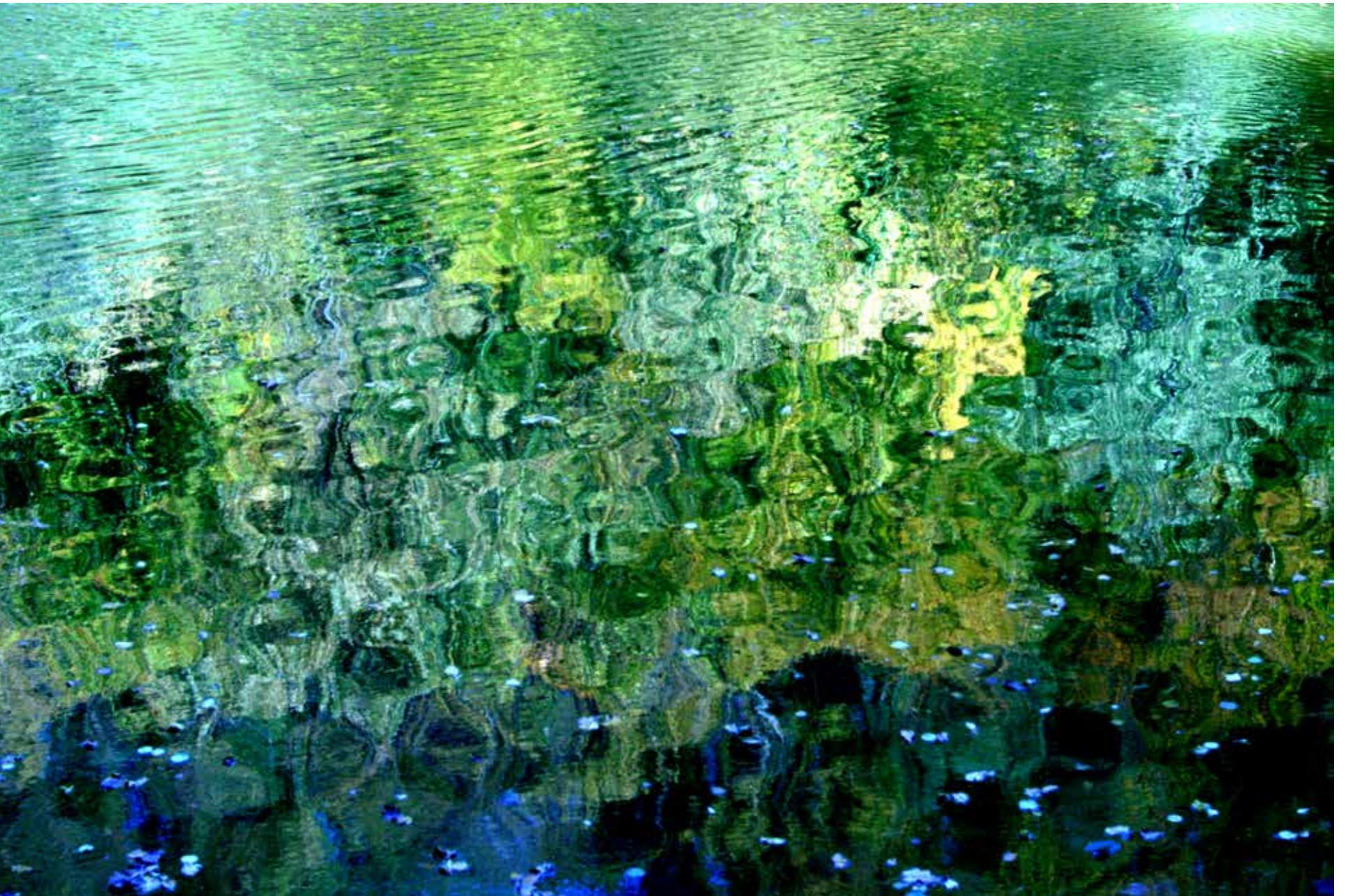
- 1975. Muzej za umjetnost i obrt, Zagreb
- 1976. Samoborski muzej, Samobor
- 1978. Hotel "Slava", Primošten
- 1980. Hotel "Slava", Primošten
- 1981. Samoborski muzej, Samobor
- 1981. Muzej seljačke bune, Gornja Stubica
- 1983. Hotel "Slava", Primošten
- 1987. "Likum", Zagreb
- 2004. Atelijer Lučko, Lučko
- 2006. Galerija "Izidor Kršnjavi", Zagreb
- 2008. Galerija "Idealni grad", Zagreb
- 2009. Pučko otvoreno učilište Krapina,
Galerija grada Krapine
- 2010. Pučko otvoreno učilište Vodice,
Kulturni centar Vodice

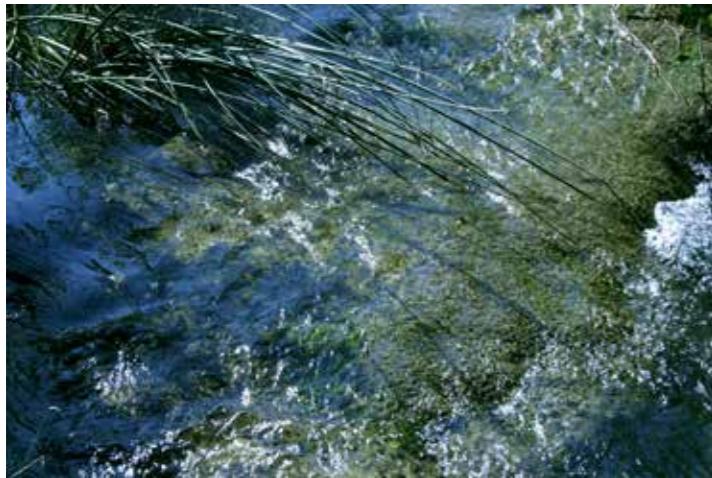
NAGRADA:

- 1963. nagrada i srebrna plaketa na XII. republičkoj izložbi fotografije u Vinkovcima
- 1964. Druga nagrada na izložbi fotografije u Nišu.
- 1965. diploma Inter-foto-festivala u Leuvenu, Belgija
- 1965. pohvala na III. međuklupskoj izložbi u Požarevcu

KONTAKT:

- Adresa: Virska 15, 10 090 Zagreb
Tel: 01 3450 858
Mob: 091 7338 186

ZAGODINO VODENO KAZALIŠTE SJENA

Zvonimir Zagoda desetljećima je nemetljivo gradio svoj fotografski univerzum prepoznatljiv po biomorfnim temama i motivima. Prva razdoblja njegove karijere posvećena su svjetlosnim studijama drva i kamenja. Već je tada bilo jasno da Zagodu zanima unutrašnja organizacija fotografije, njezina svjetlosna struktura. Asketska jednostavnost i opora užvišenost, sintagme su koje najbolje opisuju njegovu estetiku. Tek su posljednje izložbe predstavile njegovu novu temu – vodu.

Nakon što je fotografski «isklesao» krut anorganski svijet, Zagoda je «zaplovao» lirskim medijem, prepustajući svom objektivu poetsku ulogu mekog zapisivača tre-

nutnih dojmova opijenosti prirodnim kontekstom. Mogli bismo njegov opus nazvati fotografskim romanom-rijekom, svojevrsnom potragom za prikrivenom ljepotom koja razotkriva gledatelju kodirani likovni jezik. Na ovoj izložbi autor se predstavlja fotografijama Krke, sasvim prigodno i, rekli bismo, vođen zavičajnom logikom. Različito od studija kamenja i drva, u kojima se Zagoda bavio plošnim, reljefnim, strukturalnim analizama, zadnji radovi pokazuju pomak prema dubinskoj sadržajnoj slojevitosti. Riječ je, naime, o tri sloja koja je moguće detektirati. Prije svega, površina vode koja predstavlja dominantni sloj, onaj na kojem se poput filmskog platna odvija najveći dio prizornih zbivanja. Na njima Zagoda bilježi suptilne igre svjetlosti, gустe mreže refleksija u njihovim dinamičkim i ritmičkim gustim spojevima i čvoristima. Treba primijetiti

kako Zagoda za razliku od kontrastnih svjetlosnih kompozicija drva i kamenja, po pitanju vode koristi uski svjetlosni register srednje vrijednosti, radi se o finim prijelazima unutar skale smaragdno zelene i plavičasto tirkizne. Idući sloj predstavlja podvodni svijet sa svojim začudnim oblicima koji podsjećaju na slitine, amalgame, ohlađenu magmu – fantazmagorični likovni svijet, karnevalski groteskan u svojoj pojavnosti. Razno grebenje, alge i trave koje «češlja» kretanje vodene mase stvaraju izuzetno vremenitne spiralne kompozicije.

I sve je dosad, na neki način, predvidljiv odabir motiva i očekujuća percepcija likovnog problema. Međutim, onaj sitni pomak, ona sol kojom Zagoda zna začiniti svoj fotografski opus i po kojemu se razlikuje od običnog promatrača jest upravo treći

sloj. Naime, osim površine vode i njezina podvodnog skulptorskog kaskadnog svijeta, Zagoda uspijeva doхватiti i okolnu prirodu, ono što je zapravo izvan kadra. Zvuči nevjerojatno. No, dovoljno je svratiti pogled na fotografije koje prikazuju sjene drveća na rječnoj površini, blago deformirane vodenim strujanjem – one su na neki način neprizorno pristutne, tek svojom sjenom.

Povezujući sva tri sloja u jedinstveni likovni fenomen, Zagoda je nanovo stvorio fotografsko kazalište, nagle promijene dramskih i komičkih elemenata, nastavljajući svoj gorko-slatki fotografski opus.

~ Tomislav Zagoda